

Улазак у Грчку тог претпоследњег дана јуна Лета Господњег 2011. подсетио ме је на неке слике с краја осамдесетих које сам скоро био заборавио. Тако су тог јутра, на пространом платоу - на коме су избледеле линије које су некад тако прецизно и сугестивно делиле аутомобиле, аутобусе и камионе, па ЕУ цитизенс од осталог простог европског и иног света - стајале десетине друмских превозних средстава. Можда се то могло изразити и стотинама. Тешко је у анархичним порецима правити прецизне процене.

Људи су излазили из њих и гледали доле према оним белим кућицама у којима се биометријски пасоши(!) дају на проверу најбољим системима контроле који су икад направљени - да се ту већ одваја жито од кукоља. Сваки пут кад обичан путник ту дође, осећа се као неко коме „нешто" свакако могу наћи. Дискреционо, у крајњој линији. Јер ово је улаз у Европску унију. То је као кад су непрефињеног сељака пуштали у средњовековни град. Сумњичаво, хладно, убадајући га службеним надмоћним погледом као врхом стреле.

Онда је кроз ту гомилу моторизованих номада прошло нешто као „креће се" - али нешто што није речено ни на једном језику, ни као позив ни као наредба, нешто као порука из подсвести. Колона се уморасала, мотори забректали, започе некакво престројавање, да би све на крају заличило на стампедо.

Грчка побуна – сахрана или вакрс демократије ?

Пише: Слободан Рељић
четвртак, 21 јул 2011 12:00

Грчка побуна – сахрана или ваксрс демократије ?

Пише: Слободан Рељић
четвртак, 21 јул 2011 12:00

~~... ..~~